

אלמתנבי

ותוד הגוף יש נפש

מערבית יהודה ליבס

בָּהּ לֹא תִזְרַק שְׂיִכָּה נְכִסִּיף שְׁעַר פָּנָיו	ותוד הגוף יש נפש גם אם פתרבות
עֲדִין לָהּ צַפְרֹן יִאבְדוּ לוֹ כָּל שְׁנָיו	בקהות כל צפרני ושן אף קשהפה
כָּל מֵה שֶׁרַק נִחְפֵץ – כְּנַעֲרָה תִשְׁכַּב	ששנה הזמן בי עד יום מותי אצלי
דִּרְכֵם שֶׁל חֲבֵרֵי נִחְשִׁיכוּ כָּל פּוֹכֵב	פוכב אני, מורה בלילה עת עבים
אִם אֶעֱזֹב מְקוֹם יִמְשֶׁף אוֹתִי אֱלֹו	איני צריף מולדת כבר אין דבר אשר
זֹאת לֹא נִרְאוּ פָּנָי תִשְׁחַק לָהּ בְּשָׂרָב	צמא אם יתקפני ושמש על גמלות
לֹא יִגְלֶנּוּ רַע סוּדֵי אֵל הַמְרַחֵב	לסוד אתי מקום גם יין לא יוציא
אִם לֹא רִפְיוֹן שֶׁל יֵצֵר שָׂדוּד לִפְנֵי אוֹיְבָיו	ומה היא אהבה בו לב משליף עצמו

לִיפֹה פִּיּוֹת לְטָרֶף
לְכוֹס מִשְׁקָה מְרַכֵּב

לֹא יִנָּתֵן לְבִי
וְלֹא אֶצְבְּעוֹתַי

נִשְׁאֵיר לְהַד כִּידוֹן
תַּעֲנוּגוֹת לְכָב

אֵת כָּל הַמַּאֲוֹת
וְבוֹ בְלִבְד נִמְצָא

מֵעַל גַּב סוֹס אֲבִיר
נִפְצָו כָּבֵר אֶל רִגְלָיו

נִטָּה כִּידוֹן לְדָקָר
שְׁלֹא מֵעַט כְּלִים

אֲכַף שֶׁל סוֹס דוֹהֵר
הָרִיחוּ סִפְרֵי, כְּתָב.

מְקוֹם הַכִּי נִכְבָּד -
וְטוֹב שְׁבָרְעִים